

Sygn. akt II CZ 53/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi M. K.

przy uczestnictwie M. S.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym

postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 7 lutego 2014r., sygn. akt I ACo 45/13

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 września 2015 r.,

zażalenia M. K.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACo 7/14,

1) odrzuca zażalenie

2) zasądza od skarżącej M. K. na rzecz uczestnika M. S. kwotę 120,- (sto dwadzieścia) złotych z tytułu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 grudnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu odrzucił zażalenie M. K. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ze skargi M. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 lutego 2014 r., wydanym w sprawie z wniosku M. S. z udziałem małżonki dłużnika G. K. – M. K. o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika. Przyczyną odrzucenia zażalenia było uchybienie terminowi wniesienia zażalenia, który upływał dnia 25 kwietnia 2014 r., czyli po tygodniu od doręczenia małżonce dłużnika w dniu 18 kwietnia 2014 r. odpisu postanowienia wraz z uzasadnieniem, a skarżąca wniosła zażalenie dopiero dnia 8 lipca 2014 r.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2014 r. pełnomocnik skarżącej zarzucił Sądowi naruszenie art. 124 § 4 w związku z art. 124 § 2 k.p.c. przez ich niezastosowanie w sytuacji, gdy skarżąca złożyła wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu przed upływem terminu do wniesienia zażalenia; w sprawie biegu terminu na wniesienie zażalenia rozpoczął się dnia 1 lipca 2014 r. i upływał dnia 8 lipca 2014 r. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie kosztów postępowania. W odpowiedzi na zażalenie uczestnik postępowania (wierzyciel) wniósł o odrzucenie zażalenia jako niedopuszczalnego i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne. Jak trafnie wywodzi pełnomocnik wierzyciela w odpowiedzi na zażalenie, przedmiot postępowania, w którym zapadło zaskarżane postanowienie dotyczy nadania klauzuli wykonalności i jest związane z postępowaniem egzekucyjnym. Ma więc do niego zastosowanie art. 767⁴ § 2 k.p.c., zgodnie z którym na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia skarga kasacyjna nie przysługuje. Nie jest to więc sytuacja, o której stanowi art. 394¹ k.p.c. wskazujący na przypadki przysługiwania zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienia sądu drugiej

instancji. Wśród nich, enumeratywnie wyliczonych w kolejnych paragrafach jest art. 394¹ § 2 k.p.c. i dopuszczenie zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie.

Skoro w tej kategorii spraw, do których należy zaskarżone postanowienie skarga kasacyjna nie przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji, to poza zupełnie szczególną sytuacją określoną w art. 386 § 4 k.p.c., nie przysługuje wniesienie na nie także zażalenia. Odpowiada to stanowisku Sądu Najwyższego, wyrażonemu we wcześniejszych postanowieniach, z których w postanowieniu z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CZ 113/09 (nie publ.) trafnie zostało przyjęte, że art. 767⁴ § 2 k.p.c. rozstrzyga o dopuszczalności skargi kasacyjnej zarówno we właściwym postępowaniu egzekucyjnym, jak i w postępowaniu w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności. Wzmocnił ten pogląd Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 sierpnia 2013 r., II CZ 33/13 wskazując, że postępowanie klauzulowe nie jest postępowaniem rozpoznawczym i że niedopuszczalność skargi kasacyjnej w postępowaniu egzekucyjnym, do którego należy postępowanie klauzulowe, także tę niedopuszczalność obejmuje (art. 767⁴ § 2 k.p.c.).

Z tych względów nie miał znaczenia termin wniesienia zażalenia na zaskarżone nim postanowienie Sądu Apelacyjnego, skoro zażalenie to jest w ogóle niedopuszczalne. Dlatego też na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.